

[Kulturministeren]

ministeren om sagen, der jo omhandler private kontrakter på arbejdsmarkedet, og jeg skal i dag have et møde med Idrættens Fællesråd, hvor jeg vil sætte sagen på dagsordenen. Jeg er nemlig enig med spørgeren om, at der er fremkommet eksempler, der må forekomme helt urimelige. Men jeg vil ikke på nuværende tidspunkt give noget endeligt svar på, hvordan sagen skal forløbe og i hvilket regi.

En lille slutkommentar: Allerbedst ville det naturligvis være, hvis parterne selv fandt frem til en for alle tilfredsstillende ordning.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg takker for svaret og er tilfreds med, at ministeren er enig med mig i, at der er fremkommet eksempler på forhold, som er uacceptable. Sådan opfatter jeg ministerens svar.

Jeg vil gerne yderligere spørge, om ministeren er enig i, at de uacceptable forhold både vedrører de eksempler i forbindelse med transfersystemet, der er fremkommet, og den form for intern voldgift, som er fremdraget, hvor den ene part ikke er repræsenteret. Er vi enige om, at begge forhold er uacceptable, som de er beskrevet?

Jeg har forståelse for, at ministeren ikke vil komme med en løsning på problemet her og nu, men vil spørge, om man kan forestille sig en hurtig løsning, og om en del af løsningen kunne tænkes at være, at ministeren – med de påvirkningsmuligheder, hun har over for de berørte parter – vil arbejde for, at man finder en løsning, som alle inklusive spillerne kan acceptere.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal til det sidste spørgsmål svare, at jeg synes, det er godt, spørgsmålene er blevet stillet, og jeg kan love spørgeren, at jeg vil opfølge svarene på de spørgsmål, der er stillet.

Jeg tror, at den strategi, som regeringen har valgt, betyder, at vi er på sporet; det bliver i et samspil mellem arbejdsministeren og kulturministeren. Og er der forhold, som er uacceptable, så er jeg enig med spørgeren i, at det ikke ligner noget i et samfund som det danske.

Så min konklusion er som før: Det allerbedste ville være, hvis parterne selv kunne forhandle sig til rette.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er glad for svaret og vil bare til allersidst spørge om en enkelt ting: Er det rigtigt opfattet, når jeg fortolker ministerens svar på den måde, at ministeren her har tilkendegivet, at hun vil arbejde for, at der bliver fundet en løsning, som også spillerne kan acceptere både med hensyn til transfersystemet og med hensyn til den interne voldgift?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg sagde i den første del af mit svar på spørgsmålet, at jeg i dag skal have et møde med Idrættens Fællesråd. For mig at se må det i høj grad være et spørgsmål, som interesserer også idrætsverdenen, og jeg vil godt afvente denne drøftelse med idrættens ledere, før jeg konkret går videre. Men jeg vil så hurtigt som muligt finde frem til, hvor der ellers er brug for at sætte ind.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 224**7) Til miljøministeren af:****Karen Højte Jensen (KF):**

»Hvad er begrundelsen for, at ministeren i et svar til spørgeren (af 16. november 1993 på spørgsmål nr. S 192) vedrørende placering af Det Europæiske Miljøagentur ikke bekræfter, at agenturet skal placeres i forbindelse med Danmarks Miljøundersøgelser, CAT og Forskningscenter Risø ved Roskilde som forudsat i Miljøministeriets aktstykke nr. 157 af 15. april 1991?«

Skriftlig begrundelse

Allerede i 1990 argumenterede daværende miljøminister Lone Dybkjær i et detaljeret salgsprospekt for, at Det Europæiske Miljøagentur skulle placeres ved Roskilde. Yderligere foreligger der et dokument af 13. januar 1990, hvori Danmark indstiller til beslutningstagerne i Bruxelles, at agenturet placeres ovennævnte sted. Dette er senere ved aktstykket fulgt op af daværende miljøminister Per Stig Møller.

Karen Højte Jensen (KF):

Alle var jo meget glade, da det blev afgjort, at Danmark fik Miljøagenturet. Det skete efter